

VINCENZO ARANGIO RUIZ
ALESSANDRO OLIVIERI

INSCRIPTIONES GRAECAE

SICILIAE ET INFIMAE ITALIAE

AD IUS PERTINENTES

EDIZIONE ANASTATICA

"L'ERMA" di BRETSCHNEIDER - ROMA

1965

PRAEFATIO

Huius libri edendū consiliū primus cepit Alexander Olivieri, qui eiusdem duplicem utilitatem futuram esse iudicavit: priorem, quod omnes ad Graecorum iura pertinentes, in Sicilia infimaeque Italia repertae inscriptiones una sylloge continerentur (nam ad titulos a Kaibelio, Inscriptiones graecae Siciliae et Italiae, collectos et editos tam multi recentiore aetate accesserunt, ut fere dimidia pars eorum qui adhuc innotuerint in praestantissimo illo corpore desideretur); posteriorem, quod continuis et uberibus commentariis ita instruerentur, ut non modo philologis et Graecorum iuris studiosis, sed de iurisconsultorum numero iis quoque, qui in titulis legendis interpretandisque frequentioribus doctrinae adiumentis indigerent, praesto essent (a quo cum penitus abstinissent cum Kaibelius tum Collitzius eiusque conlegae, paucis tantummodo titulis medicinam attulerunt Dareste Haussoulier Reinach, Recueil des inscriptions juridiques grecques). Inscriptionibus subiciendam censuit collectionem locorum qui ad Charondae et Zaleuci ceterasque Siciliae et infimae Italiae leges pertinerent: quamvis enim nonnulla ibi inveniuntur vel falsa vel haud probabilia, et cum rebus ad iura spectantibus divinae permisceantur, plura tamen cum earundem regionum titulis vel omnino cum Graecarum civitatum legibus ita consentiunt, ut in libro ad graeca Italorum iura pertinente desiderari non possint.

Electis igitur titulis, in operis societatem vocavit Vincentium Arangio-Ruiz; qui non dubitavit conlegae sui voluntati assentiri, et operis consiliū totum probavit. Et ita inter utrumque convenit, ut rerum quidem philologicarum philologo, ad iura autem pertinentium iuris perito cura committeretur. Quae tamen partitio et veluti officii discrimen distincte observari non poterat: in rebus enim inter se plerumque connexis atque commixtis nonnumquam factum est, ut nobis invicem adiuvantibus omnia fere communicarentur. Heracleenses enim tabulas ceterosque titulos in Museo Neapolitano servatos contulit Olivieri, Tauromenitanos cippos aliaque in Sicularum civitatibus custodita Arangio-Ruiz, quod praesertim in tabula n. 13 edenda maximae frugis fuit. Item de tabulis Heracleensibus et Halaesinis illustrandis, quod sibi munus Olivieri susceperat, atque de minoribus titulis edendis, quod vere fuit iurisperiti, alter alterius saepissime opem poposcit. Sunt autem paginae

complures, quas alteruter noster suo periculo conscripsit, veluti appendicem priorem (pp. 189-239) Olivieri, appendicem alteram (pp. 240-49) et excursus omnes (pp. 39-46, 65-67, 118-27, 134-36) Arangio-Ruiz.

Cum Neapolitana Academia quae " delle scienze morali e politiche " inscribitur praemium illi operi posuerit quod de Graecorum iuris inscriptionibus investigandis optime meritum visum esset, cumque huiusmodi certaminum leges Regiae Societatis sodales prohibendos praecepissent, unus in certamen descendit Vincentius Arangio-Ruiz, eique praemium decretum est, ' considerato l' alto valore scientifico che la parte giuridica del lavoro — anche a prescindere dalla partecipazione nella parte filologica — presenta per la storia dell' antico diritto imperante nell' Italia meridionale ed in Sicilia '. Quocirca clarissimis Academicis gratias agimus quam plurimas.

Vir egregius Franciscus Castelli tanta liberalitate usus est, ut impensis haud exiguis librum nostrum colligendum receperit in syllogem alumno desideratissimo Guilelmo dicatam, quem adulescentulum immaturo funere abreptum multis cum lacrimis lugent antiqui iuris studiosi. Nec minorem gratiam habemus praefectis Sicularum antiquitatum amplissimis Paulo Orsi, Hectori Gàbrici, Heinrico Mauceri, qui omnes in titulorum conferendorum copia praestanda, lineamentis imaginibusque suppeditandis studiose ac libentissimo animo nos adiuverunt; item Marco Galdi viro clarissimo, qui plagulas fere omnes perlegit et prudentis sui consilii, quod ad sermonis latinitatem spectaret, operam commodavit; denique Achilli Cimmaruta typographo eiusque operariis, qui in hoc volumine imprimendo multum industriae et laboris consumpserunt.

Scrpsimus Neapoli, Kal. Iun. MCMXXV.

VINCENTIUS ARANGIO-RUIZ — ALEXANDER OLIVIERI

Signorum et notarum explicatio.

(*xal*) litterae a sculptore brevitatis causa omissae

<*xal*> litterae a sculptore per errorem omissae

[*xal*] litterae a sculptore per errorem additae vel repetitae

[*xal*] litterae deperditae

xal litterae vix legendae

CIG = Corpus inscriptionum graecarum

CIG Sept. = Corpus inscriptionum Graeciae septentrionalis, ed. Dittenberger

CIL = Corpus inscriptionum latinarum

SGDI = Sammlung der griechischen Dialektinschriften

Solmsen² = F. Solmsen, Inscriptiones graecae ad illustrandas dialectos selectae, Lipsiae, Teubn., 1905

Solmsen³ = id. 1910

Syll.³ = Sylloge inscriptionum graecarum, a Guillelmo Dittenbergero condita et aucta, nunc tertium edita [Hiller von Gärtringen, Kirchner etc.], Lipsiae, 1920-24

BGU. = Aegyptische Urkunden aus den königlichen (staatlichen) Museen zu Berlin: Griechische Texte. 1895 sqq.

PFreib. = Mitteilungen aus der Freiburger Papyrussammlung, II, hrsgg. von J. Partsch (SB. Heidelberger Akademie, 1916, 10. Abh.).

PHal. = Dikaiomata, Auszüge aus Gesetzen und Verordnungen in einem Papyrus des philologischen Seminars der Universität Halle, mit einem Anhang weiterer Papyri, hrsgg. von der Graeca Halensis. Berlin 1913.

POxy. = The Oxyrhynchus papyri, edited by B. P. Grenfell and A. S. Hunt (Egypt exploration fund). Oxford 1898 sqq.

PStrassb. = Griechische Papyrus der Universitäts- und Landesbibliothek zu Strassburg, II. Bd., hrsgg. von Fr. Preisigke. Leipzig 1920

PTebt. = The Tebtunis papyri, part I, edited by Grenfell-Hunt-Smyly (Eg. expl. fund), London 1902

CatPRain. II = Catalogus papyrorum Raineri archiducis Austriae. Series graeca, ed. C. Wessely, II (= Studien zur Paläographie und Papyruskunde, hrsgg. von C. W., XXII, 1922).

Addenda et corrigenda.

- p. 47, n. *, l. 1: *scr.* Diod. Sic. XIV, 16 (*non* 12)
- p. 58, l. 24 (tituli v. 73): ῥοῖσκαυ] ῥοῖσκου *scr.*
- p. 71, ll. 5-6: antiquiores *scr.*
- p. 78, l. 1 (tituli vv. 92-93) [τρία ἐξή] | κοντα λίτραι (Hoffm., Kaib.);
[τρεις ἐξή] | κοντα λ. *scr.*
- p. 83, ll. 20-21 (tituli v. 5): ἔσοδος τρία τριάκ[οντα λίτραι
. ἔξοδος] (Hoffm., Kaib.); ἔσοδος τρία τριάκ[οντα . .
. τάλαντα ἔξοδος] *scr.*
- p. 85, l. 7 (tituli vv. 12-13): ζμηγ[ματ.] ΕΔ | ; ζμηγ[ματ[. .
.] ΕΔ | *scr.*
- p. 95, l. 2 (tituli v. 3): ἑβδομή] κοντα *scr.*
- p. 96, l. 3 marg.: 20 *scr.* (*non* 10)
- p. 108, l. 14 (tituli v. 4): ἱεροναμόνο[ις *scr.* (*non* -όνο]ις)
- p. 113, l. 2 (tituli v. 24): [ἄνδροις τ]οῖς *scr.*
- p. 127, ll. 19-20: nummorum *scr.* (*non* sestertiorum)
- p. 128, n. *, l. 7: *scr.* Diod. XIV, 16 (*non* XIX, 12)
- p. 146, l. 4: praetulit *scr.* (*non* prae tulit)
- p. 153, l. 4 — p. 154, l. 1 (et p. 255, col. sin., l. 7) Ἰστιαῶ *scr.*
- p. 155, l. 4 Φιλυλλος *scr.* — l. 5 (adn. crit.): π[αῖδιον *scr.* (*non*
π[αῖδιον])
- p. 159, l. 22 (comm.): τὰ Ὅδ. *scr.* (*non* τὰ Ὅπ.)
- p. 160 sqq. Ad defixiones Selinuntinas (nn. 23. 24) cf. quae nu-
per scripsit Schwyzer, *zu griechischen Inschriften* (5. Zu
den Defixionen von Selinunt), in Rhein. Mus. N. F. 73 (4 Heft,
1924), p. 426 sqq. Tituli n. 23 lectionem nostram cum Hectore
Gábrici communicavimus, qui lamella inspecta animadversio-
nes suas rescripsit. — 23 Quae facies nobis recta visa est,
rectam esse probare videtur Gabr.: « la laminetta è accar-
tociata su questa faccia, la quale potrebbe essere quindi
faccia interna » R 1 « l'α di ἀπεστραμε non si vede, né
ci era prima » Gabr. 1-2 ἀπεστραμέναν proleptisch, also
ὥστε ἀπεστράφθαι: ἀποστρέφασθαι ist verrenken, luxari Schw.
(quod cum nostra interpretatione congruit) 2 ἀτέλεια idem
quod ἀλυσιτέλεια Schw. τᾶι τε νέν perquam obscurum esse

censet Schw.: legendum susp. τὰδε νῦν (hic et nunc) vel, si praestet τ alt., τὰτε (forma assimilata) 3 [T]υ[ρρ]ανᾶς Gabr.

4 « ich rechne auf unbedingte Zustimmung, wenn ich für τλεν δν lese τ[α]δε νῦν wie an den drei parallelen Stellen » Schw. Rebellat quidem Gabr. (« oggi è chiaro solo HINONET: l'ο è sicuro; quindi mi attengo alla lettura di Comp. »); nobis vero lectio, quam cum Schwyzerio communem habemus, confirmanda videtur V 2 κ' λα (potius quam [κ]αι λα) Gabr. 5 τὰ τε [νῦν] (potius quam τὰ <τε> νῦν) Gabr. — 24 9 [ἐ]νωμοσαν corr. Schw., qui ita locum interpretatur: « die Verwünschten sagten unter Eid nützlich aus zugunsten der Selino (der Hauptfeindin der defigierenden Person), oder sie schworen zusammen zugunsten der Selino (dieser) Nützlich, (gewissermassen) ἐνωμόται (der Selino) ἐγένοντο ». Quae omnia cum a verbo χρήσιμα (l. 10) pendeant, a potiore lectione χεῖρ[ω]μα penitus abhorrent.

p. 171, l. 1: 26. — Lex rell. scr.

p. 209 l. 30: *Iph. Aul.* 380. 563 scr.

p. 216, ll. 35-36 (comm.): Plat. *leg.* IV 716 a sqq., V 727 a scr. (non V 716 a sqq. et 727 a)

p. 219, ll. 18-19 (comm.): Plat. *resp.* V 470 c sqq., *leg.* I 628 b scr. (non Plat. *leg.* V 470 c sqq., 628 b)

p. 229, l. 15 (comm.): proferant scr. (non proferent)

p. 248, l. 1: ἡ ἀνισος <ῆ> ζηματα scr. (non <ῆ> ζηματα)

Conspectus rerum.

Praefatio	p. v
Explicatio signorum	» VII
Addenda et corrigenda	» VIII
I. Locationes praediorum sacrorum et publicorum (nn. 1-3).	
1. Tabulae Heracleenses.	p. 1
Excursus	» 3
2. Halaesae tabulae	» 39
3. Titulus Acrensis	» 47
II. Pecuniarum publicarum administratio (nn. 4-14)	» 62
Fasti Tauromenitani: a) vetustiores:	» 69
4. Catalogi gymnasiarchorum.	» 71
5. Rationes hieromonachorum, quaestorum, sitophylacum etc.	» 72
6. Rationes continuantur	» 80
7. Rationes continuantur	» 84
8. Rationes continuantur	» 88
9. Rationes continuantur	» 92
10. Rationes continuantur	» 96
11. Rationes continuantur	» 98
12. Rationes continuantur	» 102
b) recentiores:	
13. Rationes quaestorum et sitophylacum civitatis Tauromenitanae foederatae	» 105
De fastis Tauromenitanis excursus iv	» 111
14. Rationes quaestorum cuiusdam civitatis Siciliae (Herbitae?)	» 118
III. Iuris publici et privati documenta minora	» 127
15. Lex collegii iuvenum unctorum Tauromenitani	» 131
16. Lex collegii Bacchorum Puteolani de mortuis in sepulcrum inferendis	» 133
17. Obligatio praedii (πρᾶσις ἐπὶ λόσει) (Herbitae?).	» 137
Mortis causa donationes:	» 139
	» 143

18. Donatio Philonis (Crimisae)	p. 144
19. Donatio Soteos (Peteliae)	» 147
20. Donatio Simichi (Cauloniae?)	» 149
21. Donatio incerti viri (Terinae)	» 151
Defixiones:	» 157
22. Defixio Odoridis et As(t)ronis (Cumis)	» 157
23. Defixio Timasôis, Tyrrhenae, Selinuntii (Selinunte)	» 160
24. Defixio Archylis et aliorum (Selinunte)	» 164
25. Defixio Melitae incertaeque personae furum (Locris Epizephyrîis)	» 165
26. Lex incertae civitatis de homicidio	» 170
Appendices	» 187
I. De Charondae et Zaleuci ceterisque Siciliae et infimae Italiae legibus	» 189
II. Ἐκ τῶν Θεοφράστου περὶ συμβολαίων.	» 240
Indices:	» 251
I. Nomina locorum et tribuum cum nominum compendiis	» 253
II. Nomina virorum et mulierum	» 254
III. Nomina sacra	» 258
IV. Menses	» 259
V. Cetera verba	» 259
VI. Index locorum laudatorum.	» 280
VII. Index rerum	» 286

1. - Tabulae Heracleenses (*).

In alveo torrentis Acalandri (*Salandra* vel *Salandrella*), qui inter nota flumina Acirin (*Agri*) atque Sirin (*Lo Sinno*) defluit et in agro Pisticciano *Carone* nuncupatur, ad locum qui *Luce* (ap. Pisticci) appellatur, mense Februario a. 1732 aeneae duae tabulae repertae sunt, mutila prior superne, altera inferne, quas a. 1748 Carolus Guevara e Bovinensium ducibus emit. Tabulam priorem *ἑπιστάβραρον*, i. e. a tergo latinam legem (quam ferunt *Iuliam municipalem*) exhibentem, integram restituit aes quod ibidem eodemque anno (1732) effossum a Ficoronio emptum est. et mox a. 1735 ab Angelo Briano Fairfaxio in Britanniam delatum (ideo fragmentum Britannicum dictum) primus Maittaire, *Antiquae in-*

(*) Heraclea urbs, in sinu Tarentino, Tarentinorum colonia a. 433-32 a. Ch. n. deducta (Diodor. XII, 36; Strabo VI, 264; Liv. VIII, 24). Ibi conventus civitatum italicarum, quae consilio et auctoritate Tarentinorum societatem coiverant, agebatur (Strabo VI, 280); posterius autem Alexander Molossus ad debellandos Bruttios a Tarentinis accessit, cum horum inimicitias suscepisset, Heracleam occupavit (Liv. VIII, 24 [a. 327]) et conventum Thurios transtulit (Strabo ib.). Anno 280 a. Ch. n. ad eam pugna Romanorum contra Pyrrhum et Tarentinos commissa est (Plut. *Pyrrh.* 16; Liv. XXII, 59, 8) et *prope singulare foedus* ab Heracleensibus cum Romanis initum (cf. Cic. *pro Balb.* 22 [a. 278]) iam in bello Tarentino Heracleam cum his societatem fecisse aperte profitetur. Neque silentio praetermittendum est bello Punico secundo Heracleam Hannibali fruges petenti (Liv. XXIV, 20 [a. 214]) *ἔπει μᾶλλον ἢ γνώμῃ* concessisse (Appian. *Hann.* 35). Exinde nihil alicuius momenti de hac urbe commemorare licet (Weiss apud Pauly-Wissowa VIII p. 404 sq.).

scriptiones duae, Graeca altera, altera Latina, cum brevi notarum et coniecturarum specimine, Londin. 1736; deinde Franc. Car. Conrad. *Parerg.* III. p. 350, Helmstadt 1738; tum Muratori, *Thes. Inscr.* II. p. 632; denique Maffei, *Observat. litt.* III, p. 265 sqq., 1748 (cum interpret. italica et notis) et *Mus. Veron.*, p. 435, 1749 (adiecta latina interpretatione et specimine litterarum formae aeri inciso). parum accurate edidere [cf. quoque Philippum Carteret Webb (qui Fairfaxio mortuo fragmentum fecerat suum), *An account of a copper table* etc., London 1740]. Cum autem Alexius Symmachus Mazzocchi fragmentum Britannicum cum tabula priore congruere demonstrasset (in op., de quo infra), Ph. C. Webb, et precibus Caroli III regis et ipsa rei opportunitate permotus, hoc fragmentum Musaeo Neapolitano donavit, ubi tabulae priori rursus annexum et coniunctum una cum altera tabula servatur (n. 2480).

Tabulas has Heracleenses ad integrum, quantum fieri potuit, restitutas edidit, interpretatione latina et commentario eruditissimo sed prolixiore adiectis, A. S. Mazzocchi (*) in libro bipertito: *Commentariorum in regii Herculanensis Musaei aeneas tabulas Heracleenses* etc., Neap. 1754 (p. I), 1755 (p. II).

Edidere quoque, cum adnotationibus vel commentario plerique: Franz *CIG* n. 5774-75; Peyron, *La prima tavola di Eraclea*, Mem. della R. Accad. d. scienze di Torino, serie 2^a, t. XXVI, p. 164 sqq., Torino 1871; Cauer, *Delectus*² n. 40-41; Meister in *Curtius' Stud.* 4, p. 355 sqq.: Kaibel (optimis ectypis et collationibus usus) *IGSI* n. 645; *Inscr. jurid.* [Dareste, Haussoulier, Reinach] I. p. 194 sqq.; *SGDI* (Collitz-Bechtel [Meister]) n. 4629; Solmsen² 18; Solmsen³ 20 (priorem tantum); Buck, *Introduction to the study of the Greek dialects* 74 (priorem); Schwyzer (= Cauer, *Delectus*²) 62-63 [utramque].

Tabulas eo tempore, quo Heraclea civitas libera suique esset iuris, exaratas viri docti animadverterunt. E quibus Mazzocchi paulo post bellum, quo Alexander Molossus illas regiones concusserat, scil. saec. IV exeunte, confectas esse opinatus est, quod tum demum Heracleenses libertatem adepti essent, seque imperio et servitute Tarentinorum exemissent. Cui opinioni neque Heyne (*Opusc.* II, p. 241), neque Franz, neque Meister (in *Curt. St.*), ne-

(*) Fragmentum Britannicum in manibus non habuit; ideo ut eodem modo, quo tabulae Neapolitanae, exprimeretur, efficere non potuit (Maittairei editione usus est).

que Peyron (cf. quoque Barnabei, *Degli scritti di A. S. Mazzocchi*, Napoli, Tipog. ital., 1874) plane adstipulati sunt, quia non satis constat quae fuerit condicio Heracleensium sub Tarentinorum potestate et vel ante Alexandri Molossi adventum (Meister, Peyron) civitatem sui iuris fuisse conici potest. Cum igitur ad hanc quaestionem solvendam certa quaedam argumenta desint, concedimus tamen, forma litterarum et dialecto (dorica, quam Ahrens, *de diall. gr.*, II, p. 401, mediam vocavit; cf. Meister in *Curt. Stud.* l. l.) praesertim perpensis, tabulas non saec. III (Weiss l. l.), sed IV sub finem (Kaibel, Dareste, Buck, Schwyzer, etc.) exaratas esse.

Titulos diligentissime contulimus et examinavimus; et in commentario instruendo editionibus, quas supra commemoravimus, aliisque scriptis haud paucis usi sumus.

I. longa m. 1,81 (sculpta m. 1,32); lata m. 0,39.

II. longa m. 1,24 (sculpta m. 1,13); lata m. 0,37.

I.

Ἐφορος Ἀρισταρχος Ἡρακλείδα μῆς

Ἀπελλαῖος· ἡ πόλις καὶ τοὶ ἔρισται·

Annotatio critica. Accentus Meist. (SGDI) Buck etc. more communi signaverunt.

Commentatio.

1 ἔφορος: summus ephorum magistratus, e quibus unus eponymus, a Lacedaemoniorum republica ad colonos Tarentinos (cf. Pais, *St. d. Sic. e d. M. Gr.* I, p. 208 sqq.) et a Tarentinis ad Heracleenses transisse videtur. Ἡρακλείδα gen. dor. = — ου

μῆς = att. μῆν (rad.* μηνσ- [aut ex *μέγς? Hoffmann SGDI. IV. 4. 1]; cf. lat. mēnsis). 2 Ἀπελλαῖος Suid. Ἀπ. παρὰ Μακεδόσιν ὁ Δεκέμβριος. Apud Delphos primus anni mensis (sc. Iulius). ἀπέλλαι = ἐκκλησῆσαι (Hesych.) apud Lacones. ideo mensis Apellaeus. quo statutae conciones cogebantur Maz.: at Ἀπέλλων = Ἀπόλλων apud Doros.

ἄ dor. = ἡ τοὶ = οἱ ἔρισται = ὄρισται (finitores, terminatores). In tabulis Heracl. semper cum leni spiritu, etiam in cognatis vocabulis. Alibi quoque ita occurrit (e. g. tit. Nelei et Basileae [a. 418-17 a. Ch. n.] 13, p. 56 l. 7 Ziehen [*Leges Graeciae et insularum in Leges Graec. sacrae* edd. J. De Prott. L. Ziehen, pars alt., fasc. I, Lipsiae, Teubn., 1906]: τὸς ἔριστὰς ἐπιπέμφσαι

Ἔε τρίπους Φιλώνυμος Ζωπυρίσκω,
πε καρυκεῖον Ἀπολλώνιος Ἡρακλήτω.
5 αἰ πέλτα Δάζιμος Πύρρω. κν θρίναξ
Φιλώτας Ἰστειώ, με ἐπιστίλιον
Ἡρακλείδας Ζωπύρω, Διονύσωι

Ἀνεγράψαν τοὶ ὀρισταὶ τοὶ ἡαιρεθέντες ἐπὶ τῶς χώρως τῶς ἱαρώς
τῶς τῷ Διονύσω·

Φιλώνυμος Ζωπυρίσκω, Ἀπολλώνιος Ἡρακλήτω. Δάζιμος Πύρρω,
Φιλώτας Ἰστειώ,

5 post Πύρρω, 6 post Ἰστειώ, 7 post Ζωπύρω spat. vac. unius litterae.

ὀρίσαι τὰ ἱερά). 3 Ἔε τρίπους: omnium qui memorantur hominum nominibus [ephoris eponymis, Chaerea Neapolitano (187) et de privatorum numero tribus (14, 168, 180) exceptis] praemissa sunt sigla et insignia. Quae notae quid valeant, longe disputatum est. At sigla ad pagos vel tribus (obas, phratrias), insignia ad gentes vel domos vel familias, ad quas singuli homines pertinerent, designandas adhibita esse verisimile videtur. Ζωπυρίσκω Ἡρακλήτω [4], Πύρρω [5], Ἰστειώ [6], Ζωπύρω [7] etc.) gen. dor. = — ου [Ζωπυρίσκος vox deminutiva] 4 καρυκεῖον dor. = κηρυκεῖον (caduceus) Ἡρακλήτω = — ε΄του 5 πέλτα dor. = — η (scutum, posterius hasta; cf. W. Nitsche, *Ueber die Bedeutung von πέλτη*, in Berl. Phil. Woch. 1908, p. 1353 sqq.) Δάζιμος Π.: cf. Δάσιμος Πύρρω tit. Tarent. SGDI. 4614, Δαζίμου Π^a Thyrraei Acarn. Ἀρχ. Δελτ. 2 παρ. 49 θρίναξ = (ventilabrum Maz.) tridens 6 Φιλώτας Ἡρακλείδας [7] etc.) nom. dor. = — ης Ἰστειώ: ἐστία att., ἰστία in ceteris dialectis: cf. praesertim Solmsen, *Untersuch. z. griech. Laut- u. Verslehre*, Strassburg, 1901, p. 213. sqq. 8 ἀνεγράψαν ⇒ in acta retulerunt (ont consigné ici le résultat de leurs opérations Dareste) αἵρεθέντες: quia finitores nullo modo ordinarii magistratus habendi sunt ἐπὶ sc. ad censendos (pour le cadastre des etc. Dareste); de usu praepositionum cf. R. Günther, *Die Präpositionen in d. griech. Dialektinschriften*, Indog. Forsch. 20, pp. 1-163 (Strassburg. 1907) τῶς χώρως τῶς ἱαρώς acc. dor. = τὸς χώρους τὸς ἱερούς ἱαρός regularis forma in antiquis

10 *Ἡρακλείδας Ζωπύρω, καθὰ ὄριξαν καὶ ἑτερομάξαν καὶ συνεμετρήσαν*
καὶ ἑμερί-
ξαν, τῶν Ἡρακλείων διαγνόντων ἐν κατακλήτῳ ἄλλαι. συνεμετρή-
σαμες δὲ ἀρξάμε-
νοι ἀπὸ τῷ ἀντόμῳ τῷ ὑπὲρ Πανδοσίας ἄγοντος τῷ διατάμνοντος
τῶς τε *κίαρως* χῶ-

10 καθ' ἃ Meist. (in *Curt. St.*) Kaib. Darestē ε[ῖ]ξαν (ex *εἶκω cedo, convenio*) censuerunt Maitt.; [ε]ῖξαν recesserunt i. e. in agros privatorum Meist. (SGDI); ΕΙΞΑΝ Mommsen; || ΙΞΑΝ Kaib.; [ὄρ]ῖξαν Franz; [ὄ]ρ[ι]ξαν Cauer²; [ὄρ]ῖξαν Darestē; [ὄρ]ῖξαν Buck, Schwyzer; ὄριξαν [ex coniect.] Meist. in *Curt. St.* ΩΡΙΞΑΝ perspicue in tab. inspeximus. 11 δια[χ]νόντων Maitt.; διαχνόντων Meist. Kaib. Solmsen Buck Schwyzer; δια[γ]νόντων Franz; γ punctis distinctum Cauer²; διαγνόντων [ex coniect.] Meist. (in *Curt. St.*); ΔΙΑΓΝΟΝΤΩΝ perspicue in tab. legimus.

inscript. totius Graeciae occid. et Boeotiae) 10 καθὰ = καθῶς (sicut) ὄριξαν Aor. I dor. = ὄρισαν (cf. Pind. *Nem.* II 19 ἐκόμειξαν [Theocr.] XX, 1 ἐγέλαξε = ἠνιέρουν ἑτερομάξαν Aor. I dor. = ἐτέρμασαν. τερομάζειν dor. = τερματίζειν terminos constituere συνεμετρήσαν Aor. I (forma usitatior συμμετρέομαι; ital. trapeziare [Peyrou]) ἑμερίξαν Aor. I dor. = ἐμέρισαν = κατέτεμον μερίδας = diviserunt 11 τῶν Ἡρακλείων διαγνόντων ἐν κατακλήτῳ ἄλλαι: cf. tit. Nelei et Basilae l. 2 ἔ]δοχσεν τῆ βολεὶ καὶ τῆ δέμοι, etc. κατάκλητος ἄλλαι = σύγκλητος ἐκκλησία (κατάκλητος populi contionem extra ordinem convocatam esse significare videtur Kaib.; extraordinaria Schwyzer) ἄλλαι = ἄλλαι, cf. Hesych. ἄλλαιαν (l. ἄλλαν?) ἐκκλησίαν· Ταραντῖνοι Kaibel *C(omicorum): G(raecorum) F(ragmenta)* p. 204 gl. 57. συνεμετρήσαμες (dor. = — μεν) sc. nos finitores 12 ἀπὸ . . . ἄγοντος . . . ἐπὶ etc., cf. tit. delph. Amphict. [a. 178-77 a. Ch. n.] 76, p. 234 ll. 20-21 Ziehen (l. l.): ἀπὸ τᾶς ὁδοῦ τᾶς ἐπὶ τὸ Ἄστυρον ἀγούσας etc. ἀντόμῳ (= — ου): ἀντομος: Hesych. ἀντόμους· σκόλοπας· Σικελοί [Kaibel *CGF* p. 205 gl. 72]; limes agrarius Maz., cf. Naber, *Mnemosyne* 46, 1918, p. 123; gränrain Kirchhoff (v. infra); at via est (Franz, Kaibel *CGF* l. l. etc. = ἀνέτομος i. e. ὁδὸς ἀνατεταμένη via munita Schwyzer; Scheideweg, der die Aecker trennt Hoffmann) ὕπέρ etc. oberhalb, über P. hinausführenden Günther Πανδοσία Heracleensis sita videtur fuisse in colle illo, cui hodie Anglona oppidum episcopale insidet dirutum, cuius rudera a mari circiter septem, ab Heraclea

ῥως καὶ τὰν Φιδίαν γὰν ἐπὶ τὸν ἄντομον τὸν δρίζοντα τὼς τε τῷ
Διονύσω χώρως καὶ

- τὸν Κωνέας ὁ Δίωνος ἐπαμώχη. κατετάμομες δὲ μερίδας τέτορας·
15 τὰν μὲν πρᾶταν μερίδα ἀπὸ τῷ ἀντόμω τῷ πᾶρ τὰ Ηἠρώϊδεια ἀγοντος
εὖρος ποτὶ τὰν τριακοντάπεδον τὰν διὰ τῶν ἠιαρῶν χώρων ἄγωσαν.
μᾶκος δὲ ἄνωθα ἀπὸ τὰν ἀποροᾶν ἄχρι ἐς ποταμὸν τὸν Ἄκιριν, καὶ
ἐγένοντο μετριωμένοι ἐν ταύται τᾶι μερεῖαι ἐρρηγείας μὲν δι-
ακαταίαι μία σχοίνοι. σκίρω δὲ καὶ ἀρρήκτω καὶ δρυμῷ Φεξακαταίαι

quattuor millibus passuum distant (cf. Nissen. *Ital. Landesk.* II, p. 915 sq.) διατάμνοντος dor. = — τέμνοντος. διατάμνειν ionicum quoque. 13 τὰν... γὰν dor. = τὴν... γῆν Φιδίαν = ἰδίαν 14 τὰν Κωνέας — ἐπαμώχη = agrum quem Coneas Dionis filius possidebat. τόν = ὄν (sc. χώρον); ἐπαμώχη = — ει. Hesych. παμῶχος· ὁ κύριος Ἰταλοὶ et παμωχίων· κεκτημένος Kaibel CGF p. 217 gl. 220, ideo πᾶμωχέω = κτάομαι κατετάμομες (cf. 12 διατάμνοντος) = κατετέμομεν τέτορας dor. = τέτταρας (cf. Theocr. XIV, 16 τετόρων, etc.). 15 πρᾶταν dor. = πρώτην πᾶρ (apocope) = παρὰ πᾶρ τὰ Ἡρώϊδεια = iuxta Herodis agros. fundum (non ἠρωϊδίων μνημεῖα ut Maz. interpretatus est). 16 εὖρος latitudine ποτὶ ep. et dor. = πρὸς usque ad τριακοντάπεδον sc. γὰν vel χώραν (Maitt.), vel potius ὁδόν (Maz.) = viam quae triginta pedes patet; de - πεδ -, cf. quoque ἐξάπεδος (tit. Sic. CIG. 5594) ἄγωσαν = ἄγουσαν 17 μᾶκος uor. = μήκος longitudine ἄνωθα - ἄνωθεν, cf. Apollon. *de adv.* 193, 15 αὐ γὰρ τὸ οὐρανόθεν οὐρανόθα φασίν (Αἰολεῖς [?] καὶ Δωριεῖς). οὐδὲ τὸ ἄλλοθεν ἄλλοθα. τὸ δὲ ἔμπροσθεν ἔμπροσθα ἐνερθεν ἐνερθα, ὀπισθεν ὀπισθα etc. τὰν ἀποροᾶν gen. dor. = τῶν — ὄων. ἀποροαὶ effluvia (Maitt.), stillicidia. distillationes, loci unde aquae sive guttatim sive modice distillabant (Maz.), loci unde defluit aqua (Schwyzer), vel potius canales (Meister in *Curt. St.*), fontes (Dareste, Buck), torrentes (Buck), abfließendes Wasser (Hoffmann): ἄχρι continuo in tabulis Heracl., etiam ante vocales (Günther) ἐς continuo in tabulis Heracl. Ἄκιριν: Strabo VI, 264 Ἡρακλεόπολις, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης, καὶ ποταμοὶ δύο πλωτοὶ Ἄκιρις καὶ Σίρις 18 μετριωμένοι = μετριομένοι ταύτα dor. = — η μερεῖαι: Hesych. φυλῆς μέρος ἐκ δέκα τριάδων συνεστός. At hic idem valet ac μερίς ἐρρηγείας (sc. γᾶς) = ἐρρωγείας = (terrae) cultui et aratro subactae, aratae (arable land Buck). 18-19 διακαταίαι dor. = διακόσσαι 19 σχοίνος in

- 20 τετρώκοντα **Ἑξ** σχοίνοι· ηἠμίσχοινον· τὰν δὲ δευτέραν μερίδα
 εὖρος ἀπὸ
 τὰς τριακονταπέδω ἐπὶ τὸν ἄντομον τὸν πρῶτον, μᾶκος δὲ ἀπὸ τὰν
 ἀποροῶν ἄχρι ἕς ποταμόν, καὶ ἐγένοντο μετρωμένοι ἐν ταύταιται με-
 ρεῖαι ἔρρηγείας μὲν διακαταίαι· ἐβδομήκοντα τρεῖς σχοίνοι, σκίρω δὲ
 καὶ ἀρρήκτω καὶ δρυμῶ πεντακαταίαι σχοίνοι·
- 25 τὰν δὲ τρίταν μερίδα εὖρος ἀπὸ τῷ ἀντόμω τῷ πρῶτῳ τῷ πᾶρ
 τὰν τρι-
 ακοντάπεδον ἄγοντος ἐπὶ τὸν ἄντομον τὸν δεύτερον ἀπὸ τὰς τρια-
 κονταπέδω, μᾶκος ἀπὸ τὰν ἀποροῶν ἄχρι ἕς ποταμόν, καὶ ἐγέ-
 νοντο μετρωμένοι ἐν ταύται· τῆ· μερεῖαι· ἔρρηγείας μὲν τριακαταίαι
 δέκα δύο σχοίνοι ηἠμίσχοινον, σκίρω δὲ καὶ ἀρρήκτω καὶ δρυμῶ
 πεντα-

24 post δρυμῶ spatium vac. unius litterae. 29 ΔΕΚΑ, prima litt.
 extra lineam.

his tabulis in XXX δρέγματα = passus (Hesych. δρεγμα· βήμα), pas-
 sus autem in quattuor pedes dividitur. Quod si, auctore Hultschio
 (*Metrologie*² p. 668), pes Heracleensis par est italico pedi, pas-
 sus = m. 1,10, schoenus = m. 33. De Hultschii coniectura dubitat
 Dareste, qui pedem Heracleotam = m. 0,33, oregma (passum du-
 plicem) = m. 1,32. schoenum = m. 39.60 (schoenum quadratam
 = circ. 16 ar.) fuisse putat. σχοῖνος iugerum, ital. ettara Peyron.

σκίρω dor. = — ου: Hesych. σκίρα· χωρία ἕλην ἔχοντα εὐθε-
 τοῦσαν εἰς φρύγανα et σκείρος· ἄλσος καὶ δρυμός· Φιλιτᾶς δὲ τὴν
 ξυπώδη γῆν: locus incultus, pascuus ac sylvescens Maz.; terra ut
 plurimum arboribus et fruticetis conspersa Franz; saltus silvestris
 Dareste; brushwood Buck (= Unterholz Hoffmann) ἀρρήκτω
 dor. = — ου, opponitur τῆ· γῆ· ἔρρωγυῖα (cf. ἀρρῶξ Soph. *Ant.* 251).
 Hesych. ἀρρήκτοις· ἀσχισταῖς: infragilis [ap. Hom. etc.] Maz.: terra
 quae frangi non potest διὰ τὸ πετρῶδες Franz; locus incultus Da-
 reste. Hoffmann; infructuosus Buck. **Ἑξακαταίαι** dor. = ἐξακόσια

20 τετρώκοντα (ex * τετορήκοντα * τετρορήκοντα Meist. in *Curt.*
Stud.. Ahrens; aut ad similitudinem τοῦ ἐγδῶκοντα? Hoffmann) in
 omnibus dialectis Graeciae occidentalis = τετταράκοντα **Ἑξ** = ἕξ

23 ἐβδομήκοντα (etiam in dial. delphica) = ἑβδομήκοντα τρεῖς
 (nom.) ex * τρίγς = τρεῖς 24 πεντακαταίαι dor. = πεντακόσια
 28 τριακαταίαι dor. = τριακόσια

- 30 κατὰ τριάκοντα ἑπτὰ ἡμίσχοινον· τὰν δὲ τετάρταν μερίδα
 εὔρος ἀπὸ
 τῷ ἀντόμῳ τῷ δευτέρῳ ἀπὸ τᾶς τριακονταπέδῳ ἐπὶ τὸν ἀντομον τὸν
 ὀρίζοντα τὰν τε ἱαρὰν καὶ τὰν Φιδίαν γᾶν, μᾶκος δὲ ἀπὸ τὰν
 ἀποροᾶν
 ἕχρι ἔς ποταμόν, καὶ ἐγένοντο μετρωμέναι ἐν ταῦται τᾷ μερεῖαι
 ἔρρη -
 γείας μὲν τριακατᾶι ἡοκτῶ σχοίνοι ἡμίσχοινον, σκίρω δὲ καὶ
 ἀρρήκτω
- 35 καὶ δρυμῷ πεντακατᾶι τετρώκοντα μία ἡμίσχοινον.
 κεφαλὰ πάσας ἔρρηγείας χιλῖαι· ἐνενήκοντα πέντε σχοίνοι, σκί -
 ρω δὲ καὶ ἀρρήκτω καὶ δρυμῷ δισχιλίαι διακατᾶι Φίκατι πέντε·
 τὰν δὲ νᾶσον τὰν ποτιγεγεννημέναν ἔς τὰν ἀρρηκτον γᾶν συνεμε -
 τρήσαμες. ἀπὸ ταύτας τᾶς γᾶς ἀπολώλη ἔρρηγείας μὲν τριακατᾶι
 40 τρεῖς σχοίνοι ἡμίσχοινον, σκίρω δὲ καὶ ἀρρήκτω καὶ δρυμῷ τετρα -
 κοσίαι τριάκοντα πέντε σχοίνοι, ἐμ μὲν τᾷ πρᾶται μερεῖαι τᾷ
 πᾶρ τὰ Ἡηρώιδεια ἔρρηγείας μὲν ἑβδεμήκοντα Φέξ σχοίνοι, σκί -
 ρω δὲ καὶ ἀρρήκτω καὶ δρυμῷ ἑκατὸν ἡογδοήκοντα πέντε σχοί -
 νοι, ἐν δὲ τᾷ τετάρται μερεῖαι τᾷ πᾶρ τὰ Φιντία ἔρρηγείας μὲν

30 ante τὰν spat. vac. un. litt. 35 post μία id. 44 τᾷ prius
 ante μερεῖα transposuit Maitt., τᾷ alterum omittit Cauet²

34 δκτώ (etiam in dial. Ther.) = δκτώ 36 κεφαλὰ dor. =
 — ἡ summa, ital. totale; in papyris γίγονται adhibetur χιλῖαι
 forma pro dorica χηλίαι, quam etiam a tabulis Heracl. absolute
 postulat Ahrens (cf. Hoffmann); e dialecto attica in Heracleen-
 sium irrepta ἡενεήκοντα = ἐνεήκοντα 37 Φίκατι (in dial.
 Graeciae occid., Boeot. et Thessal.) cf. vīginti = εἴκοσι 38 νᾶσον
 dor. = νῆσον terram per Acirim amnem aggestam Maz.; insulam
 fluvialem Franz ποτιγεγεννημέναν dor. = προσγεγεννημένην ἔς
 τὰν ἀρρηκτον — συνεμετρήσαμες = metiti sumus et in terra inculta
 inclusimus 39 ἀπολώλη dor. = — λει (ex ἀπύλλουμι, plusquam
 perf. 3^a sing. pro plur.) = perierant, sc. privati possessores usur-
 paverant 40-41 τετρακοσίαι forma a genuina doride aliena, e
 dialecto attica in Heracleensium irrepta 41 ἐμ μὲν assimilatio
 frequens in antiquis inscriptionibus. Ante ἐμ subaudi *id est*.
 43 ὀγδοήκοντα (cf. v. 34) = ὀγδοήκοντα 44 Φιντία gen. dor. = — ου
 Pind. *Olymp.* VI, 22 Ὁ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον et schol.: Ὁ Φίντις·
 δωρικῶς ἐαχημάτισται· εἴη δ' ἂν κατὰ τὴν ἡμετέραν διάλεκτον Φιλ-

- 45 διακαταίαι Φίκατι heptà σχοίνοι ηημίχοινον, σκίρω δὲ καὶ ἀρρη-
κτω καὶ δρυμῶ διακαταίαι πενήτηκοντα σχοίνοι· κεφαλὰ πᾶ-
σας γᾶς ἡᾶς κατεσώσαμες τῷ Διονύσῳ heptakataíαι τριά-
κοντα κοκτῶ σχοίνοι ηημίχοινον. ταύταν τὰν γᾶν κατεσώσι-
μες ἐγδικαξαμένοι δίκας τριακοσταίας τοῖς τὰν ἱεράν γᾶν Φι-
50 δὶαν ποῖοντασιν· καὶτὰ ἐμισθώθη ἡα γᾶ κατὰ βίω, ἡῆσ[σ]αν ἡ[α]-
μὲς κατεσώσαμες, τριακατίων μεδίμων τὸ Φέτος· ἡέκαστον,
ἡα δὲ πᾶσα γᾶ ἡα τῷ Διονύσῳ τετρακατίων δέκα μεδίμων κάδ -

49-50 fragmenti Britannici cum tabula coniunctio; ad primum per-
tinent: 1. 49 ΝΟΙΑΙΚΑΣΤΡῖ et ΣΤΑΙΑΣ — ΦΙ; 1. 50 ΗΑΓΑ usque ad
finem lineae 50 ante αὐτα spat. vac. un. litt. ὡς ἔχει suppl. Maz.
Franz; ἡ γᾶ leg. Mommsen ἀφ' ὧν suppl. Maz., [ῶσα]ν Kaib.

τις. οἱ Δωριεῖς γὰρ τὸ λ εἰς ν μετατιθέασι. Φίντις δ' ἡνίοχος καὶ τὰ
ἄρματα τῶν ἡμιόνων. Inde τὰ φίντια legit Maz. et locum auri-
gationi destinatum interpretatus est; at τὰ Φίντια = agri vel fundi
alicuius cui nomen erat Phintis (cf. IGSI 421 I 170) pro Philtis
(cf. τὰ Ἡρόδεια v. 15) 47 ἄς (= ἡς) attractionis causa pro ἄν
(= ἡν) κατεσώσαμες (σ alt. pro ξ, communis dialecti vi, cf. praesertim Lagercrantz, *Zur griech. Lautgesch.*, Upsala 1898, p. 26) =
vindicavimus ἑπτακαταίαι dor. = ἑπτακόσταιαι 49 ἐγδικαξαμένοι
(dor., praep. assim. = ἐνδικασάμενοι) δίκας τριακοσταίας = iis qui
agrum libenter reddere noluerunt, litem triginta dierum spatio diin-
dicandam intendimus, cf. δίκαι ἐμμηνοὶ Atheniensium et tit. Naupacti
(priore dimidio s. V a. Ch. n.), Buck p. 217, 42 τὰν δίκαν δόμεν τὸν
ἀρχόν, ἐν τριάκοντ' ἀμάραις δόμεν, αἱ κα τριάκοντ' ἀμάραι λείπονται
τᾶς ἀρχᾶς. 49-50 τοῖς — ποῖοντασιν (= ποιοῦσιν; cf. delph. ποῖόν-
των = ποιούντων) iis qui agrum sacrum usurpaverant 50 αὐτα
dor. = αὐτη ἐμισθώθη = locata est κατὰ βίω = διὰ βίου, quoad
conductores viverent, vel potius in perpetuum, cf. excursum ὄσαν
(σ duplic., cf. praesertim Lagercrantz op. l. p. 19 et Hoffmann) = ὄσην
ἡαμὲς dor. = ἡμεῖς 51 τριακατίων etc., v. excursum μέ-
διμος ut Athenis = l. 52, 53 (Hultsch); l. 78, 78 [* System grosser
Einheit »] aut l. 39, 39 [* Syst. kl. Einheit »] (Viedebant, *Metr.
Beitr.*, Hermes 47, 1912, p. 626 sqq.) τὸ Φέτος (= ἔτος) ἑκα-
στον = in singulos annos. 52-53 κάδδυχος gen. ex nom. κάδδιξ :
Polluce (IV 68) et Hesychio auctoribus = semisextario i. e. medimni
duodecimae parti, ideo = l. 4, 37; quod autem cum verbis alterius
inscriptionis (87, 99, 106) vix conveniat, κάδδυχον (ita Hesych. :

διχος τὸ Φέτος ἑκάστων. ἐστάσαμεν δὲ καὶ ὄρων ἐπὶ μὲν τὰς
πλευριάδος ἄνω, ἑνὰ μὲν ἐπὶ τῷ ἀντόμῳ τῷ πᾶρ Πανδοσίαν
55 τῷ πᾶρ τὰ *Ηηρώϊδεια* τῷ ὀρίζοντος τὴν τε ἰαράν γὰν καὶ τὴν
Φιδίαν,
ἀνχωρίζαντες ἀπὸ τῶν ἀποροῶν ἐς τὴν *Φιδίαν* γὰν, ὡς μὴ καταλυ-
μακωθῆς ἀθλωθεῖη καθὼς τοὶ ἔμπροσθα ὄροι· ἄλλον δὲ ἐπὶ
τῷ ἀν-
τόμῳ τῷ πᾶρ τὰ *Φιντία* ἄγοντος ἐστάσαμεν πᾶρ τὴν *βυβλίαν* καὶ
τὴν *διώρυγα*, ἀνχωρίζαντες ὡσαύτως ἐς τὴν *Φιδίαν* γὰν [[*ταν*]]. ἄλ-
60 λως δὲ ἀντόρως τούτοις ἐστάσαμεν ἐπὶ τὰς ἀμαξιτῷ τὰς διὰ τῷ χα-

53 ante ἐστάσαμεν spat. vac. una littera amplius 54 πᾶρ Πανδοσίαν
perperam pro ὑπὲρ Πανδοσίας (? Schwyzer) Dareste 59 ταν exprunx. edi-
tores.

κάδδιχος nom. Plut. *Lyc.* 12) ut καταδέχιον Tauromentanum me-
dimni vicesimam quartam partem, scil. = l. 2, 189, viri docti,
Hultschio auctore, consentiunt [excepto Viedebant (v. supra), cui
κάδδιξ = l. 3, 2832 (S. g. E.) aut l. 1, 6416 (S. k. E.)] 53 ἐστά-
σαμεν dor. = ἐστήσαμεν collocavimus ὄρων dor. = ὄρους terminos
53-54 ἐπὶ μὲν τὰς πλευριάδος ἄνω = sur le front supérieur du
territoire Dareste : πλευριάς = πλευρά latus 56 ἀνχωρίζαντες (apo-
cope) dor. = ἀναχωρίζαντες terminum transferentes ἐς τὴν *Φιδίαν*
γὰν usque ad terram privatam (on to the private land Buck)
ὡς μὴ — ἀθλωθεῖη (3^a sing. opt. aor. pass. = ἀφανισθεῖη) ne extin-
gueretur (Franz), evanesceret, occultaretur καταλυμακωθῆς
dor. = — εἰς part. aor. pass. ex καταλυμακῶ (*Hesych.* λύμακες·
πέτραι) : aggestu limoso obductus Maz.; in multa disiectaque saxi
fragmenta diffusus Kaib.; lapidibus obrutus van Herwerden,
Lexic. etc. ad v. Buck, Hoffm., Schwyzer; (borne) enterrée (enva-
sée) sous les cailloux Dareste 57 καθὼς (= καθάπερ) τοὶ ἔμπροσ-
θα (= — εν, cf. supra ad v. 17) ὄροι, quod usurpationibus pri-
vatorum occasionem dederat 58 πᾶρ τὴν *βυβλίαν* fortasse omiss.
μασχάλαν, cf. v. 92, Dareste; scil. *μασχάλαν* Schwyzer. Quid *βυβλία*
(et *βυβλίνα* 92) significet, non liquet van Herwerden; *βυβλίνα*
Pflanzung mit αἶνος βύβλιος Hoffmann (cf. Maz.), sive potius *βυβλία*
vel *βυβλίνα* *μασχάλα* = papyrus palustris (angulus byblo consitus
Schwyzer) 59 *διώρυγα* fossam 59-60 ἄλλως dor. = — ους
60 ἀντόρως (dor. = ἀντόρους) terminos ex adverso positos ἀμαξιτῷ
= ἀμαξιτοῦ scil. ὁδοῦ viae currui perviae 60-61 χαράδος gen.

ράδεος ἀγώσας τὰς πὰρ τὸν δρυμόν, τὰς μὲν στάλας ἐς τὰν *ἱαρὸν*
γᾶν, τὼς δὲ ἀντόρωσ ἐς τὰν *Φιδίαν* γᾶν, καταλιπόντες *Φικατίπεδον*
ἀντομον. ἐστάσαμες δὲ καὶ μεσσόρωσ, δύο μὲν ἐπὶ τὰς *ἠοδῶ* τὰς
ἀγώσας ἐκ τε πόλιος καὶ ἐκ Πανδοσίας διὰ τῶν *ἱαρῶν* χώρων, δύο
65 δὲ ἐν ταῖς *ἱακροσκιρίαις*. τούτως πάντας ἀν εὐθυωρείαν *ἠομολό-*
γως ἀλλάλοις, τὼς μὲν ἐς τὸ *ἱαρὸν* πλάγος τῷ ἀντόμῳ ἐπιγε-
γραμμένως *ἱαρῶς* Διονύσω χώρων. τὼς δὲ ἐν τῇ *Φιδίαι* γᾶ ἐπι-
γεγραμμένως ἀντόρωσ. ἴωσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῷ ἀντόμῳ τῷ
70 πὰρ τὰ *Φιντία* ἀγοντος ἐστάσαμες μεσσόρωσ, δύο μὲν ἐπὶ
τὰς *ἠοδῶ* τὰς ἐκ πόλιος καὶ ἐκ Πανδοσίας ἀγώσας διὰ τῶν
ἱαρῶν χώρων, δύο δὲ ἐπὶ τὰν *ἱακροσκιρίαν* πὰρ τὰς τυρείας.
τούτως πάντας ἠομολόγως ἀν εὐθυωρείαν τοῖς ἐπὶ τὰς *ἠοδῶ*
τὰς διὰ τῷ *χαράδεος* ἀγώσας πὰρ τὸν δρυμόν, τὼς μὲν ἐς τὸ
ἱαρὸν
πλάγος ἐπιγεγραμμένως *ἱαρῶς* Διονύσω χώρων, τὼς δὲ ἐς τὰν *Φιδί-*

63 ΟΔΩ falso Kaib. 68 γεγραμμ. duo litterae priores non sunt
extra lineam 74 ΠΛΑΓΙΟΣ: signum inter Γ et Ο fortasse scalprum
casu iniiecit

ex χάραδος (χαραδεύς Maz., van Herwerden) = χαράδρα torrens
Buck, cf. Hom. *Il.* XXI, 319 χέραδος. 61 ante τὰς μὲν sub. *id est*
στάλας dor. = στήλας, cf. Hesych. στήλιδια· οἱ τεθειμένοι ἕροι.
ἢ στήλη καταπεπηγυῖα ἐπὶ χωρίῳ ἢ οἰκίᾳ ἐς in (cf. Günther)
62 Φικατίπεδον cf. τριακοντάπεδον v. 16 63 μεσσόρωσ (σ dupl.)
dor. = μεσόρους terminos medianos ἠδῶ gen. dor. = ἠδοῦ
65 ἐν ταῖς ἀκροσκιρίαις in summis saltibus Maz., Dareste; in heights
covered with brushwood Buck; ἀκροσκιρία bewaldete Anhöhe?
Hoffmann; terra fruticosa quae est in montis supercilio Schwyzer
ἀκρος cum spiritu aspero etiam in inscript. Coreyr. et for-
tasse Delph. ἀν (apocope = ἀνὰ) εὐθυωρείαν (= — ρίαν) ad gno-
mae rigorem (ex εὐθυ- et ὤρῳ curo, contemplor) Maz.; ad rectum
limitem (ex εὐθυ- et ὄρο-) Meist. in *Curt. St.*; in gerader Richtung
Günther, Hoffmann; in linea recta Peyron 65-66 ἠομολόγως
(dor. = — ους) ἀλλάλοις (dor. = — ἡλοις) sibi invicem consentientes
vel respondentes 66 πλάγος (cf. adiect. πλάγιος et lat. plāga) =
latus ἐπιγεγραμμένως dor. = — ους inscriptos 67 ἱαρῶς (= ἱα-
ρούς) et 68 ἀντόρωσ accus. attractionis causa χώρων gen.
partit. 71 πὰρ τὰς τυρείας secundum casearias officinas Maz.;
près des fromageries Dareste 72 τούτως dor. = — ους.

- 75 αν γὰν ἐπιγεγραμμένως ἀντόρως, ἀπέχοντας ἀπ' ἀλλάλων ἡως ἤ-
 μιν Φικατίπεδον ἀντομον. ἐπὶ δὲ τὰς τριακονταπέδω τὰς διὰ
 τῶν ἡ-
 ἀρῶν χώρων ἀγώσας ἐπὶ μὲν τὰς πλευριάδος ἀνω δύο ἀπέχοντας
 ἀπ' ἀλ-
 λάλων τριάκοντα πόδας· ἄλλως δὲ ἀντόρως τούτοις ἐπάξαμες παρ
 τὰν κοῦδὸν τὰν παρ τὸν ὄρυμὸν ἀγώσαν δύο ἀπέχοντας ἀπ' ἀλ-
 λάλων
- 80 τριάκοντα πόδας· ἐν δὲ μέσσωι τῷ χώρῳ ἐπὶ τὰς τριακοντα-
 πέδω τέ-
 τρας ἀπέχοντας ἀπ' ἀλλάλων ἡἄι μὲν τριάκοντα πόδας, ἡἄι δὲ
 Φίκα-
 τι· ἐπὶ δὲ τῷ ἀντόμῳ τῷ παρ τὰν τριακοντάπεδον δύο ἀπέχοντας
 ἀπ' ἀλ-
 λάλων Φίκατι πόδας καὶ ἄλλως ἐπὶ τῷ δευτέρῳ ἀντόμῳ ἀπέχοντας
 ἀπ' ἀλλάλων Φίκατι πόδας· τούτως πάντας ἀνεπιγρόφως ὀρίζοντας
- 85 τὰς μερείας τὰς ποτ' ἀλλάλως τοῖς μεμισθωμένοις τῶς ἡιαρῶς χώ-
 ρως. τῶς δὲ πάντας χώρως τῶς τῷ Διονύσῳ τερμάζονται τοὶ [[τε]]
 ἀντόμοι;
 ἡὸ τε παρ τὰ Ἡηρώϊδεια ἀγων καὶ ἡὸ παρ τὰ Φιντία ἀπὸ τὰν
 ἀποροῶν ἀνω-
 θα ἄχρι ἐς ποταμὸν τὸν Ἄκιριν. ἀριθμὸς ὄρων, τῶν ἐστάσαμες,
 τῶν μὲν

86 τε delevit Kaih. 88 post Ἄκιριν: καὶ τὰ ἀποροαὶ καὶ ποταμὸς ἡὸ
 Ἄκιρις supplendum censuit Meist. (SGDI).

75 ἀπέχοντας — ἀντομον on a espace chaque couple de façon à
 laisser le passage du chemin de 20 pieds Dareste ἀλλάλων
 dor. = — ἤλων 75-76 ἤμεν in dial. Graec. occid. et Boeot. = εἶναι.
 77 ἀγώσας dor. — ούσης 78 ἐπάξαμες dor. = ἐπήξαμεν
 παρ iuxta 79 παρ prope, ad (cf. Günther) 80 μέσσωι (σ dupl.).
 = μέσῳ 81 ἤ μὲν — ἤ δέ (dor. = ἤ μὲν — ἤ δέ) ab una parte
 — ab altera, conf. Wackernagel, *Gött. Nachr.* 1906, p. 176 sqq.,
 Hoffmann 84 ἀνεπιγρόφως = — γράφως: in diversis Graeciae
 occid. dialectis voces a γράφω derivatae occurrunt, in quibus α
 in ο mutatur (gradatio vocalica Hoffmann); e. g. γροφεύς El. Arg.
 Sicyon., ἀπόγροφον ἔγγροφον Cret., etc. 84-85 ὀρίζοντας — ἡιαρῶς
 χώρως servant à délimiter les différents lots des locataires des
 terrains sacrés Dareste 85 ποτ' ἀλλάλως = πρὸς ἀλλήλους
 86 τερμάζονται dor. = — οὔσι 88 τῶν prius, attractionis causa.